خبر

«کوکتل مولوتف» از ۱۵ اسفند روی پرده سینماها می‌رود

فیلم کمدی «کوکتل مولوتف» به کارگردانی حسین دوماری از ۱۵ اسفندماه روی پرده سینماها می‌رود. به گزارش ایرنا از مشاور رسانه‌ای پروژه، فیلم سینمایی «کوکتل مولوتف» به نویسندگی احمد رفیع‌زاده، کارگردانی حسین دوماری و تهیه‌کنندگی محمد کمالی‌پور که از سوی شورای صنفی نمایش به عنوان یکی از آثار اکران نوروزی اعلام شده بود، از چهارشنبه–۱۵ اسفندماه– به سرگروهی پردیس سینمایی کورش در سراسر کشور اکران می‌شود. پیش‌بینی می‌شود این فیلم کمدی با توجه به قصه و ترکیب بازیگران یکی از شانس‌های گیشه در سال ۱۴۰۴ باشد. امین حیایی، احمد مهرانفر، ستاره پسیانی و پژمان جمشیدی با حضور یکتا ناصر، نیلوفر کوخانی، سیاوش چراغی‌پور، علیرضا استادی، کمند امیرسلیمانی و سعید امیرسلیمانی نقش‌آفرینان «کوکتل مولوتف» هستند. دیگر عوامل این فیلم عبارتند از: سرمایه‌گذار و مجری طرح: علی مجیدی، مدیر فیلمبرداری: میلاد پرتوی، تدوین: پویان شعله‌ور، طراحی و ترکیب صدا: علیرضا علویان، موسیقی: سروش انتظامی، طراح صحنه: محمدرضا شجاعی، طراح لباس: مجید لیلاجی، طراح چهره‌پردازی: عباس عباسی، دستیار اول کارگردان: هانیه بساتینی، مدیر برنامه‌ریزی: رضا بختیاری نیک، مدیر صدابرداری: سعید زند، طراح جلوه‌های ویژه میدانی: آرش آقابیک، طراح جلوه‌های ویژه بصری: بهنام خاکسار، رضا انصاریان، منشی صحنه: مرجان تاجیک، عکاس: احمدرضا شجاعی، اصلاح رنگ: مهران دوستی، تصویربردار پشت صحنه: نرگس سلاح‌ورزی، تیتراژ: اوژن حقیقی، نورپرداز: حسن لشگری، دستیار یک فیلمبردار: حمیدرضا قطب، برنامه‌ریز: مهران شهرآشوب، دستیار یک صحنه: فریاد صالحیان، دستیار یک لباس: مینو صدری، مجریان گریم: مسعود ترغبی، پرهام کاکوئی، آیدین فرضی، دستیار تهیه: مجتبی مرشدلو، دستیار تدوین: یوسف بخشایش، دستیاران صدابردار: حسن صباغ، یزدان خلیل الهی، آکساسوار: علی یوسفی، سرمایه‌گذار و مجری طرح: علی مجیدی، مشاور رسانه‌ای: مریم قربانی‌نیا.

اعلام زمان پخش سریال «پایتخت»

فصل هفتم سریال «پایتخت» بعد از شب‌های قدر و در چهارم فروردین پخش خواهد شد. به گزارش خبرآنلاین، فصل هفتم سریال پایتخت که به کارگردانی سیروس مقدم و تهیه‌کنندگی الهام غفوری ساخته شده، قرار است در نوروز و ماه رمضان ۱۴۰۴ از تلویزیون پخش شود. طبق اعلام سازندگان پایتخت ۷، این سریال در قالب ۲۶ قسمت از شبکه یک سیما پخش می‌شود، که آن را به طولانی‌ترین فصل این مجموعه پرطرفدار تبدیل می‌کند. در مورد لوکیشن های فصل هفتم هم آنطور که بازیگران این سریال گفته اند، فیلمبرداری عمدتا در شهر زیرآب، واقع در شهرستان سوادکوه استان مازندران انجام شده است.

چاپ «دفترچه خونین» با نگاه فلسفی به جنگ

نمایشنامه «دفترچه خونین» نوشته فرزانه قانع توسط نشر پلات منتشر و راهی بازار نشر شد. به گزارش مهر، نمایشنامه «دفترچه خونین» نوشته فرزانه قانع به‌تازگی توسط نشر پلات منتشر و راهی بازار نشر شده است. این‌نمایشنامه دربرگیرنده داستان دخترکی به نام سپیده، گزارشگر و نویسنده مجله است که نگاهی فلسفی به جنگ دارد و هیچ گاه نمی‌تواند با این رویداد کنار بیاید و افرادی را که در این راه آسیب دیدن را درک نمی‌کند. سپیده به نشانه‌ها معتقد نیست. اما، با پیدا شدن دفترچه خونین، تمام تفکراتش چون پازلی بهم می‌ریزد. دفترچه خونین راهی برایش باز می‌کند و او با سه دختر همراه می‌شود. با آنها به دل جنگ و خمپاره می‌رود و به نشانه‌ها معتقد می‌شود.

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم:

«مهدی جان! دفترچه رو گذاشتم توی صندوق و یه قفل بزرگ بهش زدم تا هیچ وقت سراغش نرم. ولی خب... یه وقتایی روزگار سرناسازگاری داره باهامون... خیلی اتفاقی در اون صندوق باز می شه... گردوغبار گذشته فضا رو پر می کنه. به هر جا نگاه می کنی و به هر چی دست می زنی، حال و آوای گذشته رو داره. مهدی جان! ای کاش دفترچه رو از بین برده بودم.

نمایش عکس زاینده بود سهم عمارت سعدی شد

سعید آقایی

کار هنرمند ساختن شی نیست. کار او تغییر نگاه‌ها برای ساختن جهان تازه است. کار هنری هر چه در این تغییر نگرش، توانمندتر باشد، موفق‌تر است. نمایشگاه‌های عکس به خصوص عکاسی‌های مستند و اجتماعی، می‌توانند به عنوان یکی از توانمندی‌های تغییرات نگاه‌های اجتماعی باشند. تغییراتی که گاه نتیجه مهمی دارد ولی می‌تواند با یک عکس و یا تصویر شروع شود. با یک نگاه و یا توجه خاص آغاز شود. این مجموعه‌ها به مخاطب اجازه می‌دهد تا برخورد و مواجهه‌ای با واقعیت، داشته باشد. عصر روز یک شنبه ۵ اسفند ماه ۱۴۰۳ وارد عمارت سعدی شدم و از چهار گالری عکاسی دیدن کردم. البته بیشتر عکاسی کردم. آنقدر نگاهم به دوربین و عکس بود که خود عکس‌های نمایشگاه را ندیدم. با خودم می‌گویم امیدوارم عکاسان این مجموعه، کمی موضوع را هم بدون نگاه به عکاسی نگاه کرده باشند و بعد عکاسی کرده باشند. چهار گالری را دیدم در حالی که تنها بازدیدکننده بودم. گویی غربت زاینده‌رود که حالا زاینده بود شده است بیشتر از این حرف‌هایی است که ما می‌زنیم. درد آن بزرگ‌تر از آن چیزی است که ما فریاد می‌زنیم. این درست مانند این است که در کلاس تندرستی درباره رگی که بود و خون را جریان می‌داد و به واسطه آن فرد زنده و تندرست بود، حرف بزنیم. زندگی اصفهان با قطع شدن زاینده‌رود، به طور جدی تهدید شده است. نه تنها زندگی میلیون‌ها انسان امروز اصفهان که زیست تمدنی آن نیز به طور جدی تهدید شده است. کم کم باید با اصفهان فقط در نسخه‌های تاریخی دیدار کرد و تمدن آن مانند شهر سوخته از ادامه حیات باز می‌ایستد. با این همه من تمامی اصفهانی‌ها را به دیدن این مجموعه دعوت می‌کنم. نه برای حسرت خوردن و نه برای اضافه شدن آه و اندوه. همشهریان گرامی و همه علاقمندان به طبیعت و زاینده‌رود، اینجا می‌توانند خردجمعی عکاسان را به تماشا بنشینید. خرد تصویری که حاصل نگاه‌های مختلف است. شاید وقت یک تصمیم جمعی و یک عزم عمومی رسیده است. شاید زمان آن رسیده که همه ما بدانیم یکی از عزیزترین افرادمان از ما دور شده است و جهانمان بدون او چندان برای نفس کشیدن لذت بخش نیست. در خبرهای مربوط به این نمایشگاه خواندیم که نخستین جشنواره ملی عکس زاینده بود به همت دبیرخانه فرهنگی زاینده‌رود از هفت آبان سال جاری آغاز بکار کرد و شامگاه پنجشنبه دوم اسفندماه با تجلیل از برگزیدگان این جشنواره به کار خود پایان داد. همچنین در این اطلاع‌رسانی‌ها آمده بود که به گفته وحید مؤمن زاده دبیر اجرایی نخستین جشنواره ملی عکس زاینده بود با اعلام فراخوان این جشنواره تا سی‌ام آذرماه ۲۳۴ نفر شرکت‌کننده تعداد ۲ هزار و ۱۸۵ اثر به دبیرخانه ارسال کردند که ۷۰ مجموعه عکس از ۴۶ نفر، در بخش نگاه مردمی ۳۳۲ اثر از ۸۳ نفر، عکس آرشیوی ۲۴ اثر از هفت نفر و ۱۷۵ نفر در بخش تک عکس بوده است. محورهای اصلی این جشنواره شامل «زاینده‌رود از سراب تا پایاب»، «آلودگی هوا»، «فرونشست زمین» و «آثار فقدان زاینده‌رود بر زندگی مردم» بودند که به خوبی چالش‌های زیست‌محیطی و اجتماعی این منطقه را به تصویر کشیدند. یکی از نکات قابل توجه در این جشنواره، حضور برگزیده‌ای از استان اردبیل در بخش «نگاه مردمی» بود که نشان‌دهنده دغدغه هموطنان از سایر نقاط کشور نسبت به خشکی زاینده‌رود و سرنوشت این رودخانه است. نمایشگاه آثار منتخب نخستین جشنواره ملی عکس زاینده‌بود تا ۹ اسفندماه هر روز از ساعت ۹ صبح تا ۱۲ ظهر و ۱۶ تا ۱۹ عصر در محل حوزه هنری اصفهان در گذر سعدی میزبان علاقه‌مندان و همشهریان است. همین جایی که من البته نه به نمایندگی از شما بلکه تنها به سهم خودم رفتم و از مجموعه دیدن کردم. خبرگزاری‌ها البته گفته‌اند که در اختتامیه نخستین جشنواره ملی عکس زاینده‌بود که به طور همزمان با اختتامیه جشنواره ملی مطبوعاتی زاینده‌رود ایران برگزار شد، کتاب آثار منتخب این جشنواره نیز رونمایی شد. در پایان دوباره تاکید می‌کنم که زاینده‌رود، به عنوان یکی از نمادهای هویت فرهنگی و تاریخی اصفهان، نیازمند احیا، توجه و حفاظت است. اهمیت کار هنرمندان، به ویژه عکاسان، در ثبت واقعیت‌ها و جلب نظر عمومی برای احیای دوباره این رودخانه نمی‌تواند نادیده گرفته شود. برگزاری چنین جشنواره‌هایی می‌تواند به ایجاد آگاهی عمومی و همچنین تشویق مسئولین برای اتخاذ تدابیر لازم جهت حفظ و احیای زاینده‌رود کمک کند. پیشنهاد شما مخاطب عزیز و دوستار طبیعت، برای بیشتر دیده شدن زاینده‌رودی که بود و مشکلات آن چیست؟ شما از این داستان عکسی دارید؟ نوشته ای می‌توانید تهیه کنید؟ خبر این نمایشگاه را همراه با اثر خودتان در فضای مجازی به اشتراک بگذارید. اصلا بیایید نمایشگاه را ببینید و هر عکسی را که دوست دارید، بهتر و بیشتر معرفی کنید.

جشنواره‌های موسیقی؛ تولد دوباره استعدادهای پنهان ایران

جشنواره‌های موسیقی از جمله موسیقی فجر سال جاری، نه‌تنها بستری برای رقابت هنرمندان نام‌آشنا، بلکه فرصتی طلایی برای معرفی استعدادهای کمترشناخته‌شده بود؛ حرکتی نوین که می‌توانست زودتر رخ دهد، اما اکنون نیز نفسی تازه به کالبد موسیقی کشور می‌دمد. به گزارش ایمنا، جشنواره‌های مختلف از جمله جشنواره موسیقی فجر به‌عنوان یکی از مهم‌ترین رویدادهای فرهنگی و هنری ایران، هر سال با هدف معرفی و حمایت از استعدادهای موسیقایی برگزار می‌شود؛ این جشنواره نه‌تنها به‌عنوان پلتفرمی برای هنرمندان شناخته‌شده است و به‌عنوان پیشکسوت موسیقی ایرانی عمل می‌کند، بلکه فرصتی استثنایی برای کشف و پرورش استعدادهای جوان و نوظهور از نقاط مختلف ایران فراهم می‌آورد. با توجه به تنوع فرهنگی و موسیقایی در ایران، جشنواره موسیقی فجر سعی دارد تا با معرفی هنرمندان از مناطق مختلف، غنای موسیقایی کشور را به نمایش بگذارد. یکی از ویژگی‌های بارز جشنواره موسیقی فجر، توجه ویژه به موسیقی محلی و سنتی مناطق مختلف ایران است. این جشنواره با برگزاری بخش‌های ویژه برای موسیقی‌های بومی و محلی، به هنرمندان این حوزه فرصت می‌دهد تا آثار خود را در سطح ملی و حتی بین‌المللی معرفی کنند. این رویکرد نه‌تنها به حفظ و احیای میراث موسیقایی ایران کمک می‌کند، بلکه موجب تقویت هویت فرهنگی و هنری مناطق مختلف کشور نیز می‌شود. از کردستان و آذربایجان تا سیستان و بلوچستان و خوزستان، هنرمندان از گوشه و کنار ایران در این جشنواره حضور می‌یابند و تنوع موسیقایی ایران را به نمایش می‌گذارند. علاوه‌بر این، جشنواره موسیقی فجر با برگزاری کارگاه‌ها، نشست‌های تخصصی و برنامه‌های آموزشی، به پرورش استعدادهای جوان و افزایش دانش موسیقایی آن‌ها کمک می‌کند. این برنامه‌ها نه‌تنها برای هنرمندان تازه‌کار مفید است، بلکه فرصتی برای تبادل تجربیات بین هنرمندان مناطق مختلف کشور فراهم می‌کند. از این طریق، جشنواره موسیقی فجر به‌عنوان پلی برای ارتباط بین نسل‌های مختلف هنرمندان و همچنین تقویت همبستگی فرهنگی در سراسر ایران عمل می‌کند. این جشنواره با حمایت از استعدادهای جوان و معرفی آن‌ها به جامعه هنری، نقش مهمی در آینده موسیقی ایران ایفا می‌کند. در واقع این جشنواره نه‌تنها عرصه‌ای برای نمایش هنر کهن و معاصر است، بلکه مأمنی برای کشف و معرفی استعدادهای نوظهور به‌شمار می‌رود. در این میان، برادران سعیدی، از هنرمندان نام‌آشنای عرصه موسیقی که در بخش بخش جایزه «تک‌آهنگ» این جشنواره حائز رتبه شدند، در گفت‌وگو با ایمنا از اهمیت این جشنواره، تأثیر آن بر جریان موسیقی کشور و دغدغه‌های مرتبط با عدالت فرهنگی سخن گفتند.

فرصتی برای درخشش استعدادهای نو

علی سعیدی به ایمنا اظهار می‌کند: تغییر رویکرد جشنواره موسیقی فجر در راستای توجه به هنرمندان کمترشناخته‌شده، اقدامی شایسته و دیرهنگام بود. بسیاری از این هنرمندان، با وجود توانایی‌های شگرفشان، در سایه تبلیغات گسترده گروه‌های معروف و تسلط فضای مجازی، مجال بروز و ظهور نیافته‌اند. این تغییر سیاست، نه‌تنها زمینه‌ای برای شناسایی استعدادهای جدید فراهم می‌کند، بلکه به افزایش انگیزه در میان جوانان نیز منجر می‌شود. او می‌افزاید: مطرح نبودن یک هنرمند، الزاما نشان از ضعف او ندارد، بلکه گاه شرایط، فضا و سازوکارهای ناعادلانه مانع دیده شدن چهره‌های مستعد می‌شود. جشنواره‌ها می‌توانند این موانع را کنار بزنند و فرصتی برابر برای همه پدید آورند.

هنرمند ادامه می‌دهد: این تغییرات، در صورتی که تداوم نداشته باشند، راه به جایی نخواهند برد؛ جشنواره‌ها باید از تغییرات مدیریتی در امان بمانند و سیاستی ثابت و پایدار در حمایت از هنر و هنرمندان به‌کار گرفته شود. استمرار این روند، به‌ویژه برای نسل جوان، انگیزه‌بخش خواهد بود و از سویی دیگر، موجب شکل‌گیری هویت مستقل و غنی در موسیقی کشور خواهد شد.

جسارت در برگزاری جشنواره‌ها

سعیدی تصریح می‌کند: برگزاری جشنواره‌های هنری همواره جسارت و درایت ویژه‌ای می‌طلبد، چرا که این محافل، بستر تبادل اندیشه‌ها، تقابل دیدگاه‌ها و نمایش سبک‌های متفاوت است. به‌طور طبیعی در چنین فضایی، عده‌ای خود را «مدعی اول بودن» می‌دانند و رضایت همه، امری دشوار خواهد بود، اما مهم آن است که جشنواره‌ها، عدالت در داوری و ارزیابی آثار را در اولویت قرار دهند و اجازه ندهند که ترس از انتقادات، مانعی برای اجرای برنامه‌هایشان باشد. او پیشنهاد می‌کند: چنان‌چه هنرمندان خود، در فرایند ارزیابی و داوری مشارکت داشته باشند، این روند از شفافیت و مقبولیت بیشتری برخوردار خواهد شد. وقتی اهل هنر، خود به قضاوت بنشینند، سطح رضایتمندی افزایش خواهد یافت و سوءبرداشت‌ها کاهش خواهد یافت. هنرمند عنوان می‌کند: تغییر فضای فرهنگی کشور تنها تصمیمی مدیریتی نیست، بلکه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است که مدیران نیز ناگزیر از پذیرش آن هستند. همان‌گونه که در حوزه‌های اقتصادی و سیاست خارجی، بازنگری‌های جدی صورت گرفته، در حوزه فرهنگ و هنر نیز چنین روندی اجتناب‌ناپذیر است؛ در این مسیر لازم است سیاست‌های فرهنگی کشور به‌گونه‌ای تدوین شود که هنر از تریبون‌های رسمی و ملی حمایت شود، بدون آنکه به دام حواشی کشیده شود. استفاده از ظرفیت‌های موجود در دولت، تعامل مثبت میان هنرمندان و مسئولان و ترویج گفتمان هنری، گامی مهم در این مسیر خواهد بود.

تمرکززدایی از پایتخت؛ ضرورتی برای عدالت فرهنگی

سعیدی خاطرنشان می‌کند: تمرکزگرایی در عرصه فرهنگی کشور یکی از نکات قابل توجه است؛ برگزاری جشنواره‌های مهم، نباید تنها به پایتخت محدود شود. بسیاری از استان‌ها، زیرساخت‌های مناسبی برای میزبانی چنین رویدادهایی دارند و انتقال این برنامه‌ها به شهرهای مختلف، گامی مؤثر در مسیر عدالت فرهنگی خواهد بود. او ادامه می‌دهد: چرا باید تمام جشنواره‌های مهم در تهران برگزار شود، در حالی که استان‌های دیگر نیز ظرفیت‌های بالایی در حوزه اجرا و تولید آثار هنری دارند؟ برگزاری جشنواره‌های موسیقی در شهرهایی همچون اصفهان، شیراز، تبریز و مشهد، نه‌تنها موجب شکوفایی هنر در این مناطق خواهد شد، بلکه از تمرکز بیش‌ازحد امکانات و حمایت‌های دولتی در پایتخت خواهد کاست. این هنرمند یادآور می‌شود: تمرکز اختیارات در تهران، یکی از مشکلاتی است که نظام فرهنگی کشور با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند. این مسئله، سبب شده است که هنرمندان مستقر در تهران، بیشترین بهره را از امکانات و بودجه‌های فرهنگی ببرند، در حالی که سایر استان‌ها از این حمایت‌ها محروم می‌مانند. در صورت توزیع عادلانه بودجه‌ها و امکانات، شکاف موجود میان مرکز و سایر استان‌ها کاهش خواهد یافت و هنرمندان بیشتری می‌توانند از فرصت‌های برابر برای ارائه آثار خود برخوردار شوند. در نهایت، این تغییر نگرش به ارتقای سطح موسیقی کشور خواهد انجامید.

خبر

«امیرو» یقه‌ام را گرفت تا اجرایش کنم

عارف عباسی نویسنده و یکی از کارگردان‌های نمایش «امیرو» درباره پروسه شکل‌گیری و مضمون این اثر نمایشی که درباره رفتن است، گفت.

عارف عباسی نویسنده و یکی از کارگردان‌های نمایش «امیرو» که در تماشاخانه هما اجرا می‌شود درباره روند شکل‌گیری نمایش به خبرنگار مهر گفت: نوشتن متن این نمایشنامه را از یک‌سال پیش شروع کردم و حدود ۲ ماه طول کشید تا به مرحله نهایی برسد. در طی سالیان من متن‌های زیادی را نوشتم ولی فقط تعدادی از آنها را نگه داشتم، ولی این متن با بقیه فرق داشت. وقتی شروع به نوشتن کردم احساس کردم که متن یقه خودم را گرفت و مطمئن بودم که آن را روی صحنه خواهم برد. مدت‌هاست به این موضوع فکر می‌کنم، جغرافیایی که ما در آن زندگی می‌کنیم جایی بین جهان رئالیسم و ابزوردیسم است که در آن گیر افتادیم. به عبارتی نه رئال هستیم نه ابزورد و در جایی بین جهان واقعی و جهان جفنگ در حال زندگی هستیم. زمانی که شروع به نوشتن این متن کردم در حال تمرین نمایش «در انتظار گودو» بکت بودم و متن نمایش «امیرو» از این نمایشنامه نشات گرفته است.

او درباره موضوع و مضمون نمایش یادآور شد: در یک کلمه اگر بخواهم بگویم، نمایش درباره «رفتن» است. در نمایش «در انتظار گودو» ولادیمیر و استراگون منتظر آمدن کسی هستند و اینجا ما امیروهایی را داریم که منتظر رفتن هستند. شاید این طور بتوان تعبیر کرد که امیروها تصمیم دارند پیش گودو بروند.

این کارگردان درباره روند تمرین نمایش «امیرو» گفت: زمان نوشتن متن به کارگردانی آن هم فکر می‌کردم. در روند تمرین تصمیم این بود که خودم را به عنوان نویسنده کنار بگذارم و جهان متن را به عنوان کارگردان و همراه با شخص دیگری شروع به ساختن کنم. بنابراین از ابتدا این موضوع را با بازیگرانم روشن کردم که نه به شکل صددرصد کارگاهی – به دلایل اقتصادی – بلکه حداقل تمرین نیمه کارگاهی انجام بدهیم. قرار نبود دورخوانی و نقش تقسیم کنیم بلکه از ابتدا تمرین را از بازی‌ها شروع کردیم.

عباسی با اشاره به اینکه تمرینات این نمایش حدود ۵ ماه به طول انجامید، درباره انتخاب بازیگران متذکر شد: انتخاب بازیگر پروسه پیچیده‌ای بود. در یک بازه زمان تمام بازیگرانم به دلایل مختلف دستخوش تغییر شدند و تقریبا از تیم اولیه فقط کاوه فرجادمنش باقی ماند. یک دوره تصمیم داشتم از یک بازیگر چهره و شناخته شده استفاده کنم ولی در نهایت تصمیم گرفتم از هم دوره‌ای‌های خودم و از فضای تمرین تئاتری بازیگر انتخاب کنم. چون اعتقاد داشتم فضای دوستانه‌ای باید در کار وجود داشته باشد و این ارتباط لازم است که در کاراکترها و نوع ارتباطشان شکل بگیرد. برای انتخاب بازیگر ششم، نتوانستم گزینه مدنظرم را انتخاب کنم و به دلیل کم بودن زمان تصمیم گرفتم خودم این نقش را بازی کنم.

او درباره همکاری با جواد جوشن‌لو در کارگردانی این اثر گفت: خوشحالم که این چهارمین همکاری من با جواد جوشن‌لو است. سال ۱۴۰۱ با کارگردانی جواد در همین سالن نمایشی را اجرا کردیم و بعد از آن ۲ فیلم کوتاه با هم ساختیم. همانطور که اشاره کردم بعد از تصمیم برای بازی کردن شرایط کار تغییر کرد. بنابراین از جواد خواستم که کنار من باشد و با هم این راه ادامه بدهیم. در پروسه تمرین، ما ایده‌هایمان را با هم درمیان می‌گذاشتیم و در موقع تمرین من فقط به عنوان بازیگر نقشم را ایفا می‌کردم.

عباسی اظهار کرد: تمام امیدم این است که مردم این اثر را ببینند. مخاطب من صرفا عموم جامعه است. از وقتی شروع به نوشتن کردم به این مسئله فکر کردم که مخاطبم گروه تئاتری هستند یا هر گروه دیگری. این متن از دل زندگی شخصی و اجتماعی من بیرون آمده و جایش هم همین جاست، جایی که بتواند اثرگذار باشد. امیدوارم مردم ببیند و دوست داشته باشند.

نمایش «امیرو» به نویسندگی عارف عباسی و کارگردانی مشترک جواد جوشن‌لو و عارف عباسی از اول اسفند ساعت ۲۱:۴۵ در تماشاخانه هما روی صحنه رفته است. در این نمایش سیروس محمدی، کاوه فرجادمنش، فرزاد نام‌آوری، رایین خاک‌ره، آرسام فیروزی و عارف عباسی ایفای نقش می‌کنند.

آگهی فقدان سند مالکیت

۳۰۳۰– ۱– شماره نامه: ۱۴۰۳۸۵۶۰۲۲۱۰۰۰۷۵۰۰ سند مالکیت ششدانگ پلاک ثبتی شماره ۲۷۵۹۷ (بیست و هفت هزار و پانصد و نود و هفت) فرعی از ۲۲۵۰ (دو هزار و دویست و پنجاه) اصلی واقع در بخش ۶ ثبت اصفهان بنام سوفیا ذاکر زاده فروشانی سابقه ثبت و صدور سند به شماره چاپی ۳۶۵۰۹۶ سری ه سال ۹۹ بشماره دفتر الکترونیک ۱۴۰۰۲۰۳۰۲۲۱۰۰۰۷۵۹۱ که بموجب سند انتقال قطعی بشماره ۳۶۴۶۷ مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۲۷ و انتقال ۳۶۲۴۵ مورخ ۱۴۰۰/۰۵/۰۶ دفترخانه ۱۶۵ به مالکیت نامبرده درآمده و سند صادر و تسلیم شده است و سپس نامبرده با ارائه درخواست کتبی به انضمام دو برگ استشهادیه که امضاء شهود آن ذیل شماره یکتا ۱۴۰۳۰۲۱۵۵۱۳۹۰۰۰۴۲۵ و رمز تصدیق ۶۴۲۱۴۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۹/۱۸ که به گواهی دفترخانه ۴۲۹ شاهین شهر اصفهان رسیده مدعی است که سند مالکیت آن بعلت نامشخص مفقود گردیده و وی درخواست صدور سند مالکیت المثني ملک فوق را نموده. لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی ذیل ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی میشود چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف مدت ده روز اعتراض خود را کتبا ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمائید تا مراتب صورت مجلس و اصل سند مالکیت به ارائه کننده سند مسترد گردد بدیهی است اگر ظرف مدت مقرر اعتراضی نرسید یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اقدام به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات خواهد شد. حمیدرضا خسروی– مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان ۱۸۸۹۷۵۹ /م الف

آگهی تحدید حدود اختصاصی

مربوط به پلاک ثبتی شماره ۱۷۴۱ فرعی از ۲۲۴۹ اصلی بخش ۶ حوزه ثبتی جنوب شرق اصفهان

۳۰۳۱– ۱– شماره نامه: ۱۴۰۳۸۵۶۰۲۲۱۰۰۰۹۵۹۴ نظر به اینکه به موجب رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۲۶۲۷ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۹ هیأت قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی ششدانگ یک قطعه زمین کشاورزی با کاربری کشاورزی بمساحت ۶۲۲/۵۴ متر مربع پلاک ثبتی شماره ۱۷۴۱ فرعی مفروز و مجزی شده از ۲۲۴۹ اصلی واقع در بخش ۶ ثبت اصفهان، در مالکیت آقای فلامرز خداوردیان فرزند غلامرضا به کد ملی ۱۲۸۲۶۵۵۳۲۹ مستقر گردید و بلحاظ اینکه پرونده ثبتی مربوط به پلاک اولیه فاقد سابقه تحدید حدود میباشد لذا به استناد تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون فوق الذکر و طبق تقاضای مالک تحدید حدود ملک مرقوم در روز سه شنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۱/۱۹ ساعت ۹ صبح در محل شروع و به عمل خواهد آمد و به موجب این آگهی به کلیه مالکین و مجاورین اعلام میگردد تا در روز و ساعت مقرر در محل حضور یابند و اعتراضات مالکین و مجاورین مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت مجلس تحدید حدود و فقط تا (۳۰) روز پذیرفته خواهد شد و معترض طبق ماده ۸۶ آئیننامه قانون ثبت باید از تاریخ تسلیم اعتراض به این اداره، ظرف یکماه دادخواست خود را به مرجع ذیصلاح قضائی تسلیم و گواهی تقدیم دادخواست را اخذ و به این واحد ثبتی ارائه نماید، در غیر اینصورت متقاضی ثبت یا نماینده قانونی وی میتواند به دادگاه مربوطه مراجعه و گواهی عدم تقدیم دادخواست را دریافت و به اداره ثبت تسلیم نماید و اداره ثبت بدون توجه به اعتراض عملیات ثبتی را با رعایت مقررات ادامه میدهد. تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۲/۰۷ حمیدرضا خسروی– مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان ۱۸۸۹۷۲۳ /م الف

آگهی مزایده

آگهی مزایده اتومبیل

۳۰۲۸– ۱– شماره مزایده: ۱۴۰۳۰۴۳۰۲۱۳۰۰۰۰۰۳۶ تاریخ ثبت: ۱۴۰۳/۱۲/۰۴ به موجب پرونده اجرائی کلاسه ۱۴۰۳۰۰۰۰۱ یک دستگاه خودرو پژو ۲۰۶ هاچ بک به شماره انتظامی ۴۸۱ و ۷۷– ایران ۵۳ متعلق به آقای حسن صریر که طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری به مبلغ ۲،۷۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال ارزیابی شده، از ساعت ۹ الی ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ در اداره ثبت اسناد و املاک مبارکه – واحد اجراء واقع در صفائیه پارک اداری پشت دادگستری جنب اداره برق از طریق مزایده به فروش میرسد. مزایده از مبلغ ۲،۷۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال در قبال قسمتی از طلب خانم سارا خانی بابت مهریه شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقداً فروخته میشود و کلیه هزینه های قانونی به عهده برنده مزایده است و نیم عشر و حق مزایده نقداً وصول خواهد شد. طبق گزارش کارشناس رسمی دادگستری مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۰۹، یک دستگاه خودرو پژو ۲۰۶ هاچ بک به شماره انتظامی ۴۸۱ و ۷۷– ایران ۵۳ به رنگ نقره ای متالیک و مدل ۱۳۸۴ زیر و بند و موتور آن نیاز به بازدید دارد، لاستیکها ۵۰٪ آج، مدارک و اسناد و نوع بیمه ارائه نگردید. شرکت در مزایده منوط به پرداخت ده درصد از مبلغ پایه کارشناسی به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. برنده مکلف است ما به التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر، مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز نکند، مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد. در این صورت، عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید می گردد. ضمناً چنانچه روز مزایده تعطیل رسمی اعلام گردد مزایده روز اداری بعد از تعطیلی در همان ساعت و مکان مقرر برگزار خواهد شد. ضمناً اتومبیل مزبور در پارکینگ شهید رحیمی مستقر می باشد. تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۷ رئیس اداره ثبت اسناد و املاک مبارکه– مظاهر نصرالهی ۱۸۸۹۱۶۳ /م الف

آگهی مزایده

آگهی مزایده اتومبیل

۳۰۲۹– ۱– شماره مزایده: ۱۴۰۳۰۴۳۰۲۱۳۰۰۰۰۰۳۷ تاریخ ثبت: ۱۴۰۳/۱۲/۰۴ به موجب پرونده اجرائی کلاسه ۱۴۰۳۰۰۰۰۱ یک دستگاه موتور سیکلت تکتاز به شماره انتظامی ۸۶۹۱۵ ایران ۶۳۳ متعلق به آقای حسن صریر که طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری به مبلغ ۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال ارزیابی شده از ساعت ۹ الی ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ در اداره ثبت اسناد و املاک مبارکه – واحد اجراء واقع در صفائیه پارک اداری پشت دادگستری جنب اداره برق از طریق مزایده به فروش میرسد. مزایده از مبلغ ۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال در قبال قسمتی از طلب خانم سارا خانی بابت مهریه شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقداً فروخته میشود و کلیه هزینه های قانونی به عهده برنده مزایده است و نیم عشر و حق مزایده نقداً وصول خواهد شد. طبق گزارش کارشناس رسمی دادگستری مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۰۹، یک دستگاه موتور سیکلت تکتاز به شماره انتظامی ۸۶۹۱۵ ایران ۶۳۳ به رنگ مشکی و مدل ۱۳۹۳ مدارک و اسناد و نوع بیمه ارائه نگردید. شرکت در مزایده منوط به پرداخت ده درصد از مبلغ پایه کارشناسی به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. برنده مکلف است ما به التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر، مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز نکند، مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد. در این صورت، عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید می گردد. ضمناً چنانچه روز مزایده تعطیل رسمی اعلام گردد مزایده روز اداری بعد از تعطیلی در همان ساعت و مکان مقرر برگزار خواهد شد. ضمناً اتومبیل مزبور در پارکینگ شهید رحیمی مستقر می باشد. تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۱۲/۰۷ رئیس اداره ثبت اسناد و املاک مبارکه– مظاهر نصرالهی ۱۸۸۹۶۷۹ /م الف